

Różaniec

z dopowiedzeniami

bp Jan Glapiak

Święty Wojciech
wydawnictwo

Przez różaniec lud chrześcijański niejako wstępuje do szkoły Maryi, dając się wprowadzić w kontemplację piękna oblicza Chrystusa i w doświadczenie głębi Jego miłości. Za pośrednictwem różańca wierzący czerpie obfitość łaski, otrzymując ją niejako wprost z rąk Matki Odkupiciela.

Jan Paweł II, List apostolski
Rosarium Virginis Mariae

Na temat Różańca z dopowiedzeniami św. papież Jan Paweł II napisał:

Centrum *Zdrowaś Maryjo*, poniekąd zwornikiem między jego pierwszą a drugą częścią, jest imię Jezus. Czasami przy pośpiesznym odmawianiu, to centrum uchodzi uwagi, a wraz z nim również nawiązanie do misterium Chrystusa, które jest kontemplowane. Ale to właśnie akcent, jaki kładzie się na imieniu Jezus i na Jego

misterium, znamionuje znaczące i owocne odmawianie różańca. Już Paweł VI przypominał w adhortacji *Marialis cultus* praktykowany w pewnych regionach zwyczaj, by podkreślać imię Chrystusa, dodając do niego refren (tzw. „dopowiedzenia”) nawiązujący do rozważanej tajemnicy. Jest to zwyczaj godny pochwały, zwłaszcza przy publicznym odmawianiu różańca. Wyraża on dobrze wiarę chrystologiczną, odnoszącą się do różnych momentów życia Odkupiciela. Jest to wyznanie wiary, a równocześnie pomoc w medytacji, która pozwala przyswajać i przeżywać misterium Chrystusa, w naturalny sposób związane z odmawianiem Zdrowaś Maryjo (*Rosarium Virginis Mariae*, p. 33).

Zapraszam do Różańca z dopowiedzeniami. Jest to forma modlitwy, która pomaga nam owocnie rozważać tajemnice naszego zbawienia zapisane na kartach Pisma Świętego.

Mam nadzieję, że opracowanie to, zawierające już gotowe dopowiedzenia po słowie Jezus, będzie inspiracją do spontanicznego formułowania tychże dopowiedzeń odnoszących się do naszego Pana Jezusa Chrystusa, Jego Najświętszej Matki i pierwszych uczniów, tak podczas modlitwy indywidualnej, jak również podczas modlitwy wspólnotowej.

Bp Jan Glapiak

Historia modlitwy różańcowej z dopowiedzeniami

Z badań nad początkami modlitwy różańcowej wynika, że różaniec powstał w czasach, gdy modlitwa *Zdrowaś Maryjo*, zwana pozdrowieniem anielskim, składała się tylko ze słów biblijnych – pozdrowienia archanioła Gabriela i św. Elżbiety. Po słowach „błogosławiony owoc żywota Twojego” dodawano słowo „Jezus”. Jezus jest przecież tym Owocem, który Maryja nosiła w swoim łonie i który porodziła. Dopiero później przyjął się zwyczaj odmawiania modlitwy wstawienniczej, zaczynającej się od słów „Święta Maryjo”. Wcześniej jednak modlący zatrzymywał się medytacyjnie nad słowem „Jezus”, wyrażając w tzw. dopowiedzeniach to, co kojarzyło mu się z tym najświętszym imieniem, np.: ...Jezus, który jest wcielonym Słowem Przedwiecznym Ojca, ...Jezus, który stał się człowiekiem dla naszego zbawienia,

...Jezus, który przez śmierć na krzyżu zglądził nasze grzechy, ...Jezus, który zmartwychwstał jako pierwszy spośród wielu braci itp.

Różaniec z dopowiedzeniami polega zatem na odmówieniu modlitwy *Ojcze nasz*, a następnie dziesięciu *Zdrowaś Maryjo*, dołączając do słowa „Jezus” zdanie wyrażające jakiś aspekt rozważanej w danym dziesiątku tajemnicy Chrystusa. Dopiero po dziesiątym *Zdrowaś Maryjo* i po dopowiedzeniu wypowiada się słowa modlitwy wstawienniczej „Święta Maryjo”. „Dziesiątkę” kończy się modlitwą *Chwała Ojcu*. Można dodać jeszcze inną modlitwę, np. „O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy...”.

Niewątpliwą korzyścią odmawiania różańca z dopowiedzeniami jest uniknięcie niebezpieczeństwa „klepania” tej modlitwy, czyli mechanicznego odmawiania ciągle tych samych słów bez wgłębiania się w rozważaną tajemnicę. Dopowiedzenia bowiem pomagają nam trwać przy rozważanej tajemnicy i w ten sposób różaniec staje się naprawdę tym, czym być powinien ze swej istoty, tj. modlitwą medytacyjną. Metoda ta niejako zmusza nas

do wnikania w rzeczywistość zbawczą zawartą w tajemnicach różańcowych.

Najważniejsze jednak jest to, że dzięki tej metodzie różaniec staje się modlitwą jeszcze bardziej chrystologiczną, czyli taką, której centrum stanowi sam Chrystus. Maryja zaś staje się dla nas drogą do Chrystusa. Z Nią uczymy się wnikać w tajemnicę Jezusa i czynić ją owocną dla naszego życia*.

Idealnie byłoby, gdyby odmawiający różaniec sami, spontanicznie i na bieżąco, układali dopowiedzenia. To jednak może być dla kogoś trudne. Dlatego – przynajmniej na początek – warto posłużyć się dopowiedzeniami już przygotowanymi.

* Por. ks. Franciszek Blachnicki, „Domowy Kościół. List do wspólnot rodzinnych”, nr 15 [1978], s. 18–22, <http://www.dk.oaza.pl/auto/lart.php?nrlistu=89&nrart=9>.

Sposób odmawiania Różańca

I. Modlitwy początkowe

Znak Krzyża Świętego

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Amen.

Skład Apostolski

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedynego, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Panny. Umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. Zstąpił do piekieł. Trzeciego dnia zmartwychwstał. Wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga, Ojca wszechmogącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, świętych

obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

Modlitwa Pańska (1 ×)

Ojciec nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego. Amen.

Pozdrowienie Anielskie (3 ×)

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna. Pan z Tobą. Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Akt uwielbienia (1 ×)

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu; jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

II. Proponowany sposób rozważania tajemnic różańcowych

1. Zapowiedź tajemnicy i modlitewne wezwanie.
2. *Ojcze nasz...*
3. *Zdrowaś Maryjo...* (pierwsza część) do słowa „Jezus”, do którego dołączamy kolejne dopowiedzenia podane poniżej (do każdej z dziesięciu *Zdrowaś Maryjo...* jest inne dopowiedzenie). Po dziesiątym *Zdrowaś Maryjo* z dopowiedzeniem odmawia się *Święta Maryjo...*

Jeżeli modlimy się wspólnie, wszyscy odmawiają *Zdrowaś Maryjo...* do słowa „Jezus”, a osoba prowadząca odczytuje kolejne dopowiedzenia. Po dziesiątym *Zdrowaś Maryjo* z dopowiedzeniem odmawiamy też *Święta Maryjo...*

4. *Chwała Ojcu...*
5. Akt strzelisty – prośba o *mitosierdzie Boże*:
O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego,

zaprowadź wszystkie dusze do nieba i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia;
lub *Akt strzelisty do Niepokalanej*:

O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy, i za wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a zwłaszcza za nieprzyjaciółmi Kościoła świętego i poleconymi Tobie.

6. Modlitwa *Pod Twoją obronę* na zakończenie jednej części różańca (pięciu tajemnic):

Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogostawiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Poczciwielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj.

TAJEMNICE

RADOSNE

(w poniedziałki i soboty)

I

Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

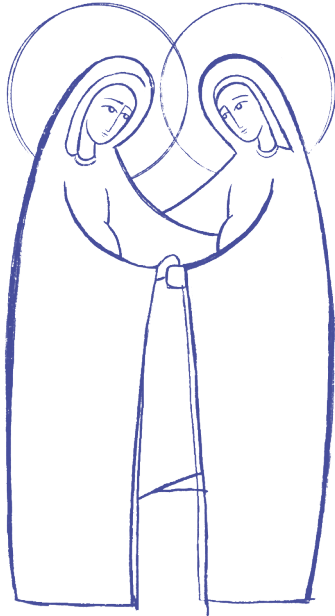

Matko Najświętsza, przyjmująca posłańca z nieba, przez tę tajemnicę pomóż nam uwielbiać Jezusa – Słowo, które stało się Ciałem i zamieszkało między nami.

1. którego przyjście na świat zapowiadali prorocy;
2. którego zwiastował Ci, Maryjo, archanioł Gabriel;
3. który się począł z Ducha Świętego;
4. któregoś Ty, Maryjo, przyjęła ze słowami: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego”;
5. którego Józef wziął do siebie wraz z Tobą, Maryjo;
6. który Ciebie, Maryjo, wybrał na swoją Matkę;
7. który zamieszkał pod Twoim, Maryjo, sercem;
8. który stał się podobny do nas we wszystkim oprócz grzechu;
9. który stał się człowiekiem, aby dzielić nasze radości i cierpienia;
10. który każdego z nas powołuje do pełnienia woli Bożej.

II

Nawiedzenie św. Elżbiety

Matko Najświętsza, nawiedzająca swoją krewną Elżbietę, przez tę tajemnicę pomóż nam uwielbiać Jezusa – błogosławiony owoc żywota Twojego.

1. który pragnął, abys podzieliła się Maryjo swoją radością z Elżbietą;
2. któregoś Ty, Maryjo, zaniosała pod swoim sercem do domu Elżbiety i Zachariasza;
3. który sprawił, że z radości poruszyło się dzieciątko w łonie Elżbiety;
4. którego Elżbieta błogosławiła w Twoim, Maryjo, łonie;
5. który Tobie, Maryjo, uczynił wielkie rzeczy;
6. który przez Ciebie, Maryjo, uczynił nam wielkie rzeczy;
7. za którego przyjście dziękowałaś Maryjo Bogu, wyśpiewując pieśń uwielbienia;
8. który pragnie, abyśmy razem z Tobą, Maryjo, wielbili Boga;
9. z którym Maryjo udałaś się do Elżbiety, aby jej służyć;
10. który przez Ciebie, Maryjo, uczy nas, jak mamy służyć innym.

III

Narodzenie Pana Jezusa w Betlejem

Matko Najświętsza, pochylona nad Dzieciątkiem, przez tę tajemnicę pomóż nam uwielbiać Jezusa jako Boga, który stał się człowiekiem i przyszedł na świat.

1. o którym prorok Micheasz powiedział, że narodzi się w Betlejem;
2. któregoś Ty, Maryjo, w Betlejem porodziła;
3. który przyszedł na świat w ubóstwie;
4. któremu aniołowie śpiewali: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli”;
5. któremu pokłon oddali pasterze i mędrcy;
6. który został uratowany przed śmiercią z ręki Heroda;
7. za którego śmierć poniosły dzieci betlejemskie;
8. który dzisiaj przychodzi do nas w swoim słowie i sakramentach;
9. którego spotykamy w każdym człowieku potrzebującym pomocy;
10. który daje moc wszystkim przyjmującym Go jako swego Zbawiciela.